

k tomu, že zabavujícím usnesením ze dne 22. února 1932 bylo dlužníku zakázáno, by i se zařízením pro provoz živnosti nijak nenakládal. Nevadí proto, že v dražebních podmínkách bylo předmětem dražby jen nucené propachtování koncese lékárnické a živnosti podle této koncese provozované. Není vadou, že výkonný orgán odevzdal vnucenému pachtýři klíče od místnosti, v níž dlužník živnost provozoval, ač dlužník měl místnosti jen v nájmu. Neboť tím neodevzdal v právním smyslu podle § 349 ex. ř. pachtýři místnosti k upotřebení, nýbrž uvedl ho jen v živnost v místnostech těch provozovanou a jest na pachtýři, aby se s pronajímatelem o používání místnosti dohodl, a pronajímatel jest oprávněn domáhati se pořadem práva svých práv proti pachtýři pro případný nedostatek práva pachtýře na používání místností najatých dlužníkem.

Čís. 13323.

Vyrovnačí řád z roku 1931.

K neplatnosti úmluv podle § 55 vyrov. řádu se nevyhledává, by věřitel někoho slibováním výhod pro dlužníka nebo jiným způsobem obmyslně přiměl ku převzetí závazku bez právního podkladu, aniž vědomí věřitele, že se mu ujednáním vůbec dostává výhody. Rozhoduje jen objektivní hledisko, zda se věřiteli takovým ujednáním dostalo proti ostatním věřitelům téhož druhu zvláštní výhody, čili nic.

(Rozh. ze dne 24. února 1934, Rv II 43/34.)

Proti směnečnému platebnímu příkazu namítla žalovaná, že se žalobkyni dostalo odevzdáním směnky nedovolené výhody ve smyslu § 55 vyr. řádu. Procesní soud první stolice ponechal směnečný platební příkaz v platnosti, odvolací soud směnečný platební příkaz zrušil a uvedl v otázce, o níž tu jde v důvodech: První soud neshledal, že jsou splněny podmínky neplatnosti směnečného závazku podle § 55 vyr. ř., ježto prý tu není nutné obmyslnosti věřitelovy. S tímto právním názorem nelze souhlasiti, neboť k neplatnosti úmluv podle § 55 vyr. ř. nejen se nevyhledává, by věřitel někoho slibováním výhod pro dlužníka nebo jiným způsobem obmyslně přiměl k převzetí závazku nemajícího právní podklad, nýbrž ani vědomí věřitele, že se mu ujednáním vůbec dostává nějaké výhody. Rozhoduje výlučně jen objektivní hledisko, zda se věřiteli takovým ujednáním dostalo proti ostatním věřitelům téhož druhu zvláštní výhody čili nic (rozh. nejv. soudu čís. 7913 a 9342). Takové výhody se však žalující straně v souzeném případě dostalo zažalovanou směnkou.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání a poukázal v otázce, o níž tu jde, k důvodům napadeného rozsudku.

Čís. 13324.

Vymáhající věřitel, opírající svůj nárok i o obživnutí pohledávky podle § 67 vyr. ř., není podle §§ 54 čís. 2 a 55 ex. ř. povinen, by v návrhu na povolení exekuce tvrdil a dokázal předpoklady obživnutí pohledávky.

(Rozh. ze dne 1. března 1934, R I 24/34.)